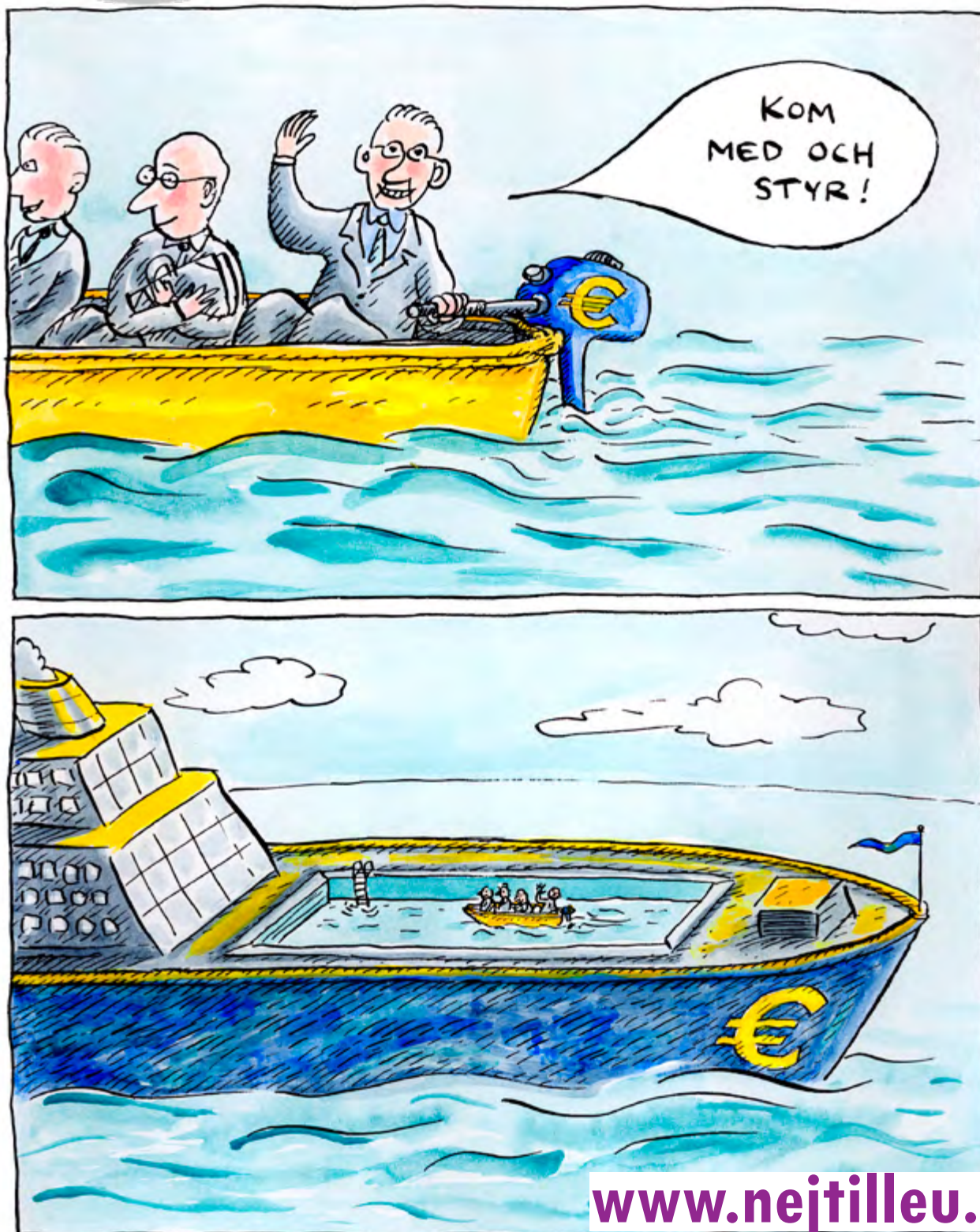

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 3 | september 2020 | pris 20 kr

KRITISKA EU-FAKTA

Nummer 3 - september 2020

Löpnummer 159

Kritiska EU-fakta ges ut av

Folkrörelsen Nej till EU

Ansvarig utgivare:

Eva-Britt Svensson

Redaktör: AnnaLisa Eneroth

Kerstin Nordqvist

Redaktionsutskott:

Beng-Åke Berg, AnnaLisa Eneroth,

Marie Ericsson, Per Hernmar,

Jan-Erik Gustafsson,

Kerstin Nordqvist

Redaktionens adress:

Kritiska EU-fakta c/o Eneroth,

Furutåvägen 36 A, 352 54 Växjö

Telefon: 073-026 0330

e-post: ansa.eneroth@swipnet.se

Omslagsbild: Robert Nyberg

Adressändring och prenumeration:

Kritiska EU-fakta

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

Nästa nummer utkommer

i december 2020

Manusstopp 7 november

Tryck: DanagårdLiTHO AB

Göteborg 2020

Rikskansli och materialkontor:

Folkrörelsen Nej till EU

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

e-post: kontoretgbg@nejtill.eu

Bli medlem:

Prenumeration:

4 nummer 100 kr

Medlemskap inkl. pren. 300 kr

[arbetslösa, långtidsjukskrivna,
pensionärer och studerande 150 kr

familjer 400 kr]

Plusgiro 433 02 07-4

LEDARE

Nu börjar EU det federala statsbygget!

Under sommaren har vi kunnat följa debaclet kring EU:s återhämtningsfond på 700 miljarder euro och EU:s långtidsbudget. Medlemsländernas ledare har varit fokuserade på hur stor bidrags- och lånedelen skulle bli. Men den verkligt stora frågan undvek man. Här rådde en närmast total enighet, nämligen EU:s rätt att

- Ta upp egna federala lån
- Ta ut egna federala EU-skatter- nu på plast och digitala tjänster
- Självt, på överstatlig nivå, fördela finansiella medel

Detta har tills nu varit politiskt omöjligt men när coronapandemin kom kunde man paketera förändringen som en tillfällig krisåtgärd.

FÖR ATT BYGGA en stat krävs förutom territorium och befolkning; skatt/inkomster, arme och valuta. EU har under lång tid byggt upp allt utom beskattningsrätten. Nu, i samband med uppgörelsen om EU:s krispaket är allt på plats:

- Valuta: euron
- Arme: pesco: EU:s försvarsunion
- Beskattningsrätt

EU-skatt på plast och digitala tjänster kan verka marginellt men är ett genombrott för principen om EU:s rätt att ta ut egna federala skatter. Detta är ett historiskt genombrott för EU som fullfjädrad federal stat! EU som mellanstatligt samarbetsprojekt är därmed slut!

SKA EUROPAS FOLK tillfrågas om de verkligen anser att EU ska få federal beskattningsrätt och utvecklas till en federal EU-stat? Nej det vill inte det Europeiska ledarskapet ge folken möjlighet att folkomrösta om. EU är ingen demokratisk organisation utan ett rent elitprojekt.

Vårt krav står därför kvar:

Folkomrösta om EU !

[klipp & kommentarer]

En fråga om liv och död

Statsminister Stefan Löfven och andra politiker har beskrivit coronaviruspandemin som en fråga om liv och död, men inte förklarat på vilket sätt. Den franske filosofen Michel Onfray är tydlig när han säger:

”Det är uppenbart att kapitalismen dödar dagligen. Plötsligt ser vi kistor, så naturligtvis blir det en reaktion. Nu för tiden behöver människor bilder för att tänka, vilket är problematiskt. De kan inte tänka, om de inte ser en rad av kistor. Men om du plötsligt visar det tänker de att det är någonting som måste begrundas i denna situation. Om vi dagligen har sett ansiktet på en bonde som begått självmord har vi kommit att förstå att det var en epidemi orsakad av liberalismen, att liberalismen dödar människor.”

Men media som reflekterar den kapitalistiska ideologin har inget intresse att visa detta. Under tiden med silverframkallning behövdes fotografiska framkallare. OK, den här tiden är något av en fotografisk framkallare som visar verkligheten i dagens bilder. Vi lever i en ”illiberal* diktatur” (för att använda deras egen terminologi), när vi följer Schengen:s logik. Maastricht Europa är illiberal. Den liberala ideologin, som antogs lösa alla problem, klarar inte att lösa någonting. Detta monster som påstods göra oss förmögna att konkurrera med Ryssland, Kina och USA är inte ens kapabel att producera ansiktsmasker. Det misslyckas därför att det är oförmöget att producera ansiktsmasker till läkare som utlämnas till sin död”.

**intolerant*

Bild: Robert Nyberg

Politiker knäfaller för läkemedelsindustrin

Med EU-anpassning och medlemskap har de svenska EU-politikerna knäfallit för EU:s påbudna privatiseringar. Med coronakrisen påminns vi om att de nyliberala avregleringarna förskräcker som taxi 1990, televerket och inrikesflyget 1992, posten 1993, elförsörjningen och järnvägen 1996, och apoteken och läkemedelsförsörjningen under regeringen Reinfeldt 2008.

Till och med Riksrevisionsverket varnade i en rapport 2016 att staten inte är tillräckligt oberoende mot den gigantiska privata läkemedelsindustrin. Gunnar Birgegård är professor emeritus vid Uppsala Universitet säger i en artikel i Aftonbladet 2017 att ”det är en bisarr situation att vi inte någonstans i världen har läkemedelsutveckling utan profitkrav. Det gör att utvecklingen snedvrider mot läkemedel som kan förväntas ge de största vinsterna och bort från fattiga människors och fattiga länders folksjukdomar”. De stora globala läkemedelsföretagen tävlar nu cyniskt om att ta fram ett vaccin för att göra globala profiler på corona pandemin. Nu måste politikerna förstatliga forskningen och framtagningen av läkemedel.

Robert Nyberg

Bild: Robert Nyberg

Samhällsplanering på undantag

EU:s påbudna nyliberala privatiseringspolitik påverkar även samhällsplaneringen. Stadsbyggnadskontor i kommunerna har reducerats som bihang till exploateringskontor, och allt fler kommunpolitiker struntar i att ens informera eller ha dialog med sina väljare och medborgare i privatiserings- och utbyggnadsfrågor. Ett avskräckande exempel är att Stockholms borgerliga och miljöpolitiker vill sälja ut Vällingby centrum till privata intressenter. I planeringskretsar är Vällingby centrum känt över hela världen som ett ABC-centrum, en välvillig ambition att planera för arbeten, bostäder och centrum inom samma geografiska område. I denna miljö bodde den tidigare statsministern Olof Palme. På en fråga från Stina Oskarsson i Svenska Dagbladet (SvD) den 20 april till ansvarigt borgarråd Dennis Wedin (m) varför berörda verksamheter och medborgare inte informerats om utförsäljningen svarar han: ”I dagsläget finns inte så mycket att säga. Men så snart den nye ägaren är klar ska han få komma och presentera visioner för området, så man kan bygga förtroende”. Detta makalösa uttalande visar att demokratin är satt på undantag av en allt mer auktoritär samhällsplanering i tjänst hos privata aktörer. Är det så vi vill ha det?

EU:s budgetmöte och dess verkan.

EFTER FYRA DYGNS förhandlingar i Bryssel med EU:s statschefer sade vår statsminister Stefan Löfven ja till EU-ledarnas uppgörelse och därmed EU:s långtidsbudget. Det hade varit mycket intressant att få följa dessa diskussioner, inte minst den sista dagen då alla deltagarna skulle komma till ett gemensamt resultat. Eller åtminstone få höra det väsentligaste under dessa fyra dygns diskussioner. Vid alla förhandlingar brukar man utgå från olika ståndpunkter för att hitta en lösning som parterna kan godkänna, där samtliga parter kan känna sig nöjda med resultatet. Vår statsminister Stefan Löfven har lång erfarenhet av olika förhandlingar sedan tidigare inom Metall och med Arbetsgivarförbundet vilket borgar för erfarenhet.

Euron. En ekonomi som även före coronan var mycket ansträngd. Euron är en ohållbar konstruktion med olika ekonomier i gemensam valuta, vilket efter 25 år har visat att den inte är hållbar. Nu står vi inför ett gemensamt EU-lån som årligen

”

Man kan ställa sig frågan: vem är EU till för?

ska betalas med våra skattemedel i en redan ansträngd ekonomi. Hur ska svenska folket kunna betala dessa lån och avgifter? Ska det bli ytterligare nedskärningar i sjukvården och äldreomsorgen

eller är näste steg att låna i pensionsfonden eller högre skatter? Tidigare lånades pengar till statskassan från pensionsfonden och de aldrig kom tillbaka.

Man kan ställa sig frågan: vem är EU till för? Är det för Europas folk eller är projektet till för större banker, koncerner, eller de 40-50 tusen EU-tjänstemännen och lobbyisterna? Den liberala ledamoten i EU-nämnden Tina Ackefors hade helt rätt när hon sade ”om uppgörelsen inte kommit till stånd hade det varit sista knivhugget för EU”. Teresa Kuchler på Svenska Dagbladet skriver, ”med återhämtningsfonden blir skulden gemensam där EU-länderna gemensamt går i borgen för lånet. Alltså något vi aldrig skulle ha gått med på då vi står utanför EMU. Hur bra för Sverige eller Europa blev det?

Vill gärna påstå att detta var nog inte vad man förväntade sig av senaste förhandlingen i Bryssel eller vad de röstade på, som sa ja till EU-inträdet, valet 1994. Nu har det gått över styr på så många håll så varför inte göra om och göra rätt med en ny folkomröstning om medlemskapet i den krackelerande unionen EU?
Willy Neumann (V)

Folkrörelsen
Nej till EU:s 20:e kongress

flyttas till våren 2021

på grund av Corona pandemin

Se annons i kommande KEF eller på www.nejtilleu.se

<https://creativecommons.org/licenses/by/2.0/deed.sv>

EU-kommissionens ordförande Ursula von der Leyen - EU:s budgetmöte 2020

Från att åka till Bryssel som företrädare för Sverige med att säga att Sverige kommer ge EU-länderna stödpengar som lån med relativ ränta till att efter fyra dygn godkänna ett bidrag om 375 miljarder euro, (3937 miljarder kronor) som nu ska gemensamt upplånas inom EMU, är ett långt steg (Kan jämföras med två gånger Sveriges BNP). Mig veterligen är vi inte med i EMU så varför ska vi låna av Europeiska Centralbanken? Till detta kommer nu en höjning av medlemsavgiften med sex miljarder kronor per år då vi redan betalar 45 miljarder. Det var väl inte det förhandlingsresultat man hade förväntat sig.

Det talas om en rabatt på avgiften som bonus, men det beslutet är i dagsläget inte fastlagt. Däremot har vår statsminister Stefan Löfven i olika media uttalat ”det gällde att få till ett avtal här och nu” eller ”om vi skulle skicka alla papper till Sverige skulle det bli oklart”, det vill säga till EU-nämnden för godkännande. ”Avtalet är bra för Sverige och Europa” enligt vår statsminister.

TUNGA SOCIALDEMOKRATISKA DEBATTÖRER som Lars Angell, Leif Pagrotsky, Lena Fogde har skrivit att EU:s Corona-stöd (återhämtningsfond) är en dimridå för att rädda

[folkrörelsen nej till eu]

NORDISKA FOLKRIKSDAGEN 2020 ALTERNATIV TILL EU – Ge Norden en chans!

11-13 september

Nordiska folkhögskolan i Kungälv

Medverkande:

Mark Brolin, svensk-brittisk omvärldsanalytiker och författare, Storbritannien
Henrik Overgaard-Nielsen, fd. EU-MP för Brexit Party, Storbritannien. (videolänk)
Susanne Dyre-Greensite, ledare för Folkebevaegelsen mod EU, Danmark
Lave Broch, fd. kandidat till EU-parlamentet, Folkebevaegelsen mod EU, Danmark
Boye Ullman, Nei til EU – fackliga frågor, Norge
Frankie Solberg Röd, ledare Ungdom mot EU, Norge
Even Hallås, Ungdom mot EU, Norge
Per Hernmar, ordförande Folkrörelsen Nej till EU, Sverige
Tord Björk, Jordens Vänners EU-utskott, Sverige
Jörgen Bengtson, samhällsdebattör och författare till boken "Ge Norden en chans", Sverige.

Anmälan: kontoretgbg@nejtilleu.se - senast söndagen den 30 augusti

Deltagaravgift: 350 kr inbetald till Pg 33 06 82-6 senast den 31 augusti.

Rumspriserna B&B: 335 till 760 kr per person inkl. frukost

Kontakt och rumsbokning: [lars.jirven\(at\)hotmail.com](mailto:lars.jirven(at)hotmail.com)

Info: www.nejtilleu.se eller Facebook-gruppen Fritt Norden – Sverige
Arr: Folkrörelsen Nej till EU i Sverige, Folkebevaegelsen mod EU i Danmark,
Nei til EU i Norge samt Fritt Norden i Danmark, Norge och Sverige

Get Brexit Done (Film)

FILMEN GET BREXIT DONE ger den svenska dokumentärfilmaren Gunnar Lindholm en bild av det brittiska parlamentsvalet 2019, där EU-utträdet var den avgörande frågan. Han och fotografen Laszlo Schuszler var på plats i London och filmade och pratade med väljare, fackföreningsaktiva, valarbetare och presumtiva och etablerade parlamentsledamöter om deras syn på EU-motståndet idag och i framtiden.

– Alla vill väl få Brexit genomfört, utropar valarbetaren Karen Sunderland, när hon får frågan vad hon tycker om valkampen. Etablerade politiker som Tom Bewick, förre detta labourpolitiker och numera parlamentskandidat för Brexitpartiet i valkretsen Dagenham & Rainham i östra London anser bland annat att EU-motståndet bygger på en kritik mot ett federaliserat EU där nationella röster har liten chans att få genomslag. Tidigare parlamentsledamoten Kate Hoey framför kritik mot Labourpartiet för deras ovilja att fånga upp sina kärnväljares EU-negativa åsikter, framförallt i norra England, vilket visar sig leda till ett katastrofval för Labourpartiet. Fackföreningsaktivisten Brian Denny är också kritisk mot Labourrörelsen men tror att ett utträde på sikt kommer att gynna facket och vänstern i och med att de efter Brexit är fria att utforma en radikal politik utan att behöva ta hänsyn till EU:s neoliberala fördrag.

ALLA DESSA OCH FLER röster får vi möta i filmen, som ger en bra bild av det första decembervalet i Storbritannien på 100 år, där Brexit var den avgörande frågan som alla hade att förhålla sig till, och där många röstade efter delvis andra mönster än de tidigare gjort. Trots att valet skedde i en stressig tid strax före

Den engelska versionen finns på youtube: skriv in följande adress i en webbläsare: <https://www.youtube.com/watch?v=mc8X5OAE-J4>

jul, och trots att brexitfrustrationen är klart synlig hos många så gör engelsmännen sitt bästa för att leva upp till sitt lättsamma rykte när de hastar till vallokalerna till tonerna av säckpipa, julpsalmer och rockmusik. Vi får följa med på puben och höra filmens svenska speaker, den politiska analytikern Mark Brolin ge sin bild av valrörelsen och hur han tror att framtiden efter Brexit kan se ut. Och höra den konservativa partiledaren Boris Johnson självsäkert utropa: Vi klarade det!

JAG KAN SAKNA någon EU-positiv röst som motvikt mot alla utträdesargument, men Gunnar lyckas ändå undvika att göra en propagandafilm mot EU, utan det blir i stället ett samtal om Brexit och dess fördelar med många infallsvinklar, som sällan eller aldrig skildras i våra stora nyhetsmedier och det är det som gör filmen riktigt sevärd. Borde visas på SVT.

Marie Ericsson

EU-direktiv leder till ökad skogsavverkning.

EU:s direktiv om förnyelsebar energi kan leda till ökad skogsavverkning i bland annat Sverige. Det hävdade ett flertal klimatforskare i en rapport till EU-parlamentet förra året. Tidningen Nature Research har i dagarna publicerat en rapport där man med stor oro konstaterar att Europas skogar avverkas i allt snabbare takt. I tätan går Sverige, som på två år ökat sin avverkningsgrad med 29 procent, mer än samtliga andra länder i rapporten.

DEN SVENSKA SKOGSINDUSTRIN har sedan länge legat långt framme när det gäller lobbyism, och satsar stora summor på att påverka beslutsfattarna i Bryssel om fördelarna med en ökad avverkningstakt. Bland annat har de lyckats kullkasta EU:s beslut om fasta avverkningstak för att skydda den europeiska skogsarealen. I stället ska Sverige på egen hand räkna ut hur mycket kol som väntas absorberas av de svenska skogarna under åren 2021–2030 och hur mycket växthusgaser som kommer att släppas ut. Ett av argumenten från skogsindustrin, som vill fortsätta sin destruktiva framfart med kalhugning av stora områden inklusive tidigare skyddade nyckelbiotoper, vilket förutom förfulning av landskapet också leder till att artrikedomen i skogarna, av främst insekter och fåglar minskar, är att de bedriver ett miljömässigt hållbart skogsbruk.

NU VISAR DOCK en rapport från forskargruppen Nature research att även om skogarna regelbundet har gallrats har förlusten av biomassa i Europas skogar mellan 2016–2018 ökat med 69 procent jämfört med perioden 2011–2015. Under samma period ökade arealen av fälld skog med 49 procent, vilket enligt rapporten indikerar att avverkningsökningen kraftigt på kort tid och kan hota de av Sverige accepterade globala miljömålen.

Med hänsyn tagen till återplanteringscyklerna i avverkningsområdena så bör arealkvantiteten variera med högst tio procent

enligt Guido Ceccherini på EU:s joint research center. Det är därför troligt att det är faktorer som till exempel ökad efterfrågan på timmer och andra trävaruprodukter som ligger bakom den snabba avverkningsökningen.

Ett annat skäl till den snabbt ökande avskogningen kan vara efterfrågan på biomassa till bränsle. Forskare har varnat för att EU genom sin nya klimatlag, vars syfte är att öka andelen förnyelsebar energi, i själva verket biter sig själv i foten. Genom att räkna direktavverkat virke för biomassa som koldioxidneutralt ger man skogsindustrin grönt ljus för att både öka koldioxidutsläppen (genom förbränning av biomassa) och öka avverkningen av skogen kraftigt. Det leder förutom till en ökad avskogning med stora kalhyggen också till accelererande klimatförändring. De områden som avverkas kommer visserligen på sikt att återplanteras vilket innebär att den nya skogen kommer att fortsätta absorbera koldioxid, men det finns risk att processen går mycket långsammare, och minskar skogarnas kapacitet att fungera som kolsänkor.

– Enligt vår uppfattning gömmer Sverige sig bakom uppfattningen att skogen är någonting grönt i sig, samtidigt som det pågår något annat i våra skogar. Visst, det är inte som att de gör om alla skogar till parkeringsplatser, men man vill aktivt öka avverkningsnivåerna, säger Hannah Mowat på miljöorganisationen Fern och fortsätter:

– Det kommer att ha en stor effekt på den biologiska mångfalden och att minska på kollagret i skogen. Samtidigt vill de inte ta ansvar för det på klimatkontot.

NU ÄR DET upp till forskarna att fortsätta undersöka varför avverkningstakten i skogarna ökat så kraftigt och förhoppningsvis ställa Sverige till ansvars för en politik som kan bryta mot åtagandena i Parisavtalet.

Marie Ericsson

Foto: Anntanc Bilden har gjorts 70% genomsking https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.sv

Sossar i konflikt om beskattningsrätt

I Svenska Dagbladet (SvD) den 29 juli skriver EU-kommissionens ordförande Ursula von der Leyen tillsammans med socialdemokraten och numera EU-kommissionären Ylva Johansson en artikel för att motivera varför vi medborgare inte skall bråka om att "EU kommer att förfoga över ett verktyg på 750 miljarder euro för att hjälpa de som drabbats hårdast av krisen", pengar som EU skall låna upp på de internationella kapitalmarknaderna.

De kallar denna upplåning förrädisk för "Next Generation EU" som "ska investera i en återhämtning som bygger ett grönare, mer digitalt och mer motståndskraftigt EU för våra barn". De skriver också att "för att vi inte skall skicka en dryg nota till EU-länderna i framtiden (och således våra barn) bör EU betala tillbaka pengarna genom det vi kallar nya egna medel". Här talar von der Leyen och Johansson i klartext att EU skall ta sig egen beskattningsrätt och nämner "en ny skatt på stora teknikföretag, en skatt på icke återvunnen plast och ett nytt koldioxidpris på import från länder med lägre klimatambitioner".

Beskattningsrätt till EU är något som svenska politiker lovat oss medborgare aldrig skall kunna inträffa med ett EU-medlemskap. I en annan artikel i SvD den 26 juli skriver företagsprofilerna Rune Andersson (Mellby Gård), Carl Bennet (Getinge och Lifco), Per-Olof Eriksson (industriman) samt tidigare EU-parlamentarikern Nils Lundgren att EU kan komma utvecklas mot en "statskapitalistisk union med låg tillväxt och utan politisk ledning som medborgarna kan utkräva ansvar för". Denna kritik oroar EU-minister Hans Dahlgren som till SvD den 29 juli säger att Next Generation EU är en engångsföreteelse.

Samtidigt uttrycker Dahlgren i konflikt med sin partikollega kommissionären Ylva Johansson att han starkt motsätter sig allt tal om eventuella nya EU-skatter. "Där krävs enhällighet. Vi från svensk sida har varit mycket bestämda med att vi inte skall flytta beskattningsrätten från våra parlament till Bryssel", säger Dahlgren.

Jan-Erik Gustafsson

Bild: GeMet

ACER

Agency for the Cooperation
of Energy Regulators

Norge kämpar emot EU:s energunion

EU-KOMMISSIONEN TOG 2015 initiativ till att samla EU:s energi- och klimat politik i den så kallade energunionen. Nu efter fem år anser kommissionen att energunionen kommit på plats. EU berömmar sig om att ha infört en rad nya regelverk som kan trygga elförsörjningen, minska energiberoendet, framförallt genom gasleveranser från Ryssland och genom att öka andelen förnybar energi. Sveriges anslutning till EU:s energunion och EU:s centrala energibyrå ACER är en suveränitetsavsägelse i energipolitiken, som fullständigt hamnat under radarn. En kritisk, politisk diskussion har uteblivit. Men i Norge är det annorlunda. Regeringen Solberg försöker nu få stortinget att acceptera energunionen som en del av EU:s inre marknad. Striden står nu om stortinget väljer att använda vetorätten i EES-avtalet* och säga nej till energunionen med dess direktiv och förordningar och energibyrå ACER. Motståndarna, som hänvisar till juridisk expertis, anser att enligt Norges grundlag krävs en majoritet på tre fjärdedelar i Stortinget för en anslutning. Justitieministeriets lagavdelning har kommit fram till att enkel majoritet räcker. I sak innebär det att om Norge går med i en energunion kommer mer och mer av politiken att beslutas överstatligt. Den nationella kontrollen förloras, vilket redan skett i Sverige. Ökad överföringskapacitet och handel med el mellan EU-länderna leder till högre elpriser, som kommer att påverka vanliga konsumenter, industri och företag i privat och offentlig sektor. Dagens energiöverskott i det norska systemet kommer att försvinna och därmed kommer grunden för gynnsamma elpriser för kraftintensiv industri att reduceras kraftigt. Det kan äventyra tusentals jobb. Norge kan få en order från EU/ACER att bygga fler kablar. Om kapaciteten på kablarna som Norge har och de som håller på att byggas inte är tillräckligt stor för att jämna ut prisskillnaderna mellan Norge och handelspartnerna, kan man behöva använda inkomsterna från befintliga kablar för att bygga nya.

Norge liksom Sverige har stor andel vattenkraft. För att kunna utnyttja inkomstmöjligheten i kablarna på bästa sätt (till exempel sälja under dagen och köpa på natten, redaktörens anmärkning) kommer kraftföretagen att ha goda skäl att öka kraftkörningarna i vattendragen. Detta innebär ofta förändringar i vattenflödet i floder och reservoarer, och det har stora negativa konsekvenser för miljön, naturen och utomhusintressen.

ACER, EU:S ÖVERSTATLIGA ENERGIBYRÅ, som skall samordna och reglera medlemsländernas Energimyndigheter, är särskilt kontroversiell. Den har sitt huvudkontor i Ljubljana i Slovenien. ACER:s uppgift är att lägga fram förslag och följa upp åtgärder som säkerställer att EU:s inre energimarknad realiseras i linje med dess mål. Detta mål är att säkerställa att alla

nät i medlemsstaterna utvecklas, sammankopplas och regleras så att elström kan rinna fritt i hela unionen. Medlemsstaterna (inklusive EES-länderna) måste delta i utvecklingen av den gemensamma energimarknaden. Byrån ska följa upp medlemsländernas investeringsplaner. Från 2021 kommer EU-kommissionen också att kunna godkänna eller kräva förändringar i dessa.

REGERINGEN SOLBERG LYCKADES 2017 få en enkel majoritet i Stortinget för anslutning till energunionen med hjälp av Arbetarpartiet och miljöpartiet De Gröna. Senterpartiet, Kristelig Folkeparti, Sosialistisk Venstreparti, Rødt** samt enskilda grupper i andra partier är emot. Frågan är mycket kontroversiell i Arbetarpartiet. LO:s två största fackföreningar, Fagforbundet och Fellesforbundet samt EL- och IT-förbundet*** är emot. Flera fylken (regioner) är emot energunionen.

Norska folkrörelsen Nei til EU har stämt regeringen Solberg inför domstol för brott mot tre fjärde-delsprincipen i den norska grundlagen. Stämningen har avvisats i tingsrätten och lagmannsretten (motsvarar hovrätten). Men Nei till EU ger sig inte. Med ett starkt folkligt stöd bakom sig har nu i juni 2020 Norges Högsta domstol beslutat ta upp Nei till EU:s överklagan till behandling.

Jan-Erik Gustafsson

* Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) är ett samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Island, Liechtenstein och Norge, å andra sidan. Samarbetet regleras genom EES-avtalet, ett långtgående associeringsavtal som utvidgar den inre marknaden och de fyra friheterna – fri rörlighet för varor, tjänster, personer och kapital – till att, med vissa undantag, även omfatta de tre sistnämnda staterna, trots att de inte ingår i unionen.

** Ett norskt socialistiskt politiskt parti som grundades i mars 2007

*** **Fagforbundet** är en fackförening som är resultatet av en sammanslagning av Norsk Helse- og Sosialforbund och den tidigare LO-fackföreningen Norsk Kommuneforbund

Fellesforbundet är en norsk fackförening som inrättades 8 maj 1988 efter en sammanslagning av Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, Bekledningsarbeiderforbundet, Norsk Papirindustriarbeiderforbund og Norsk Skog- og Landarbeiderforbund.

EL och IT Förbundet är en landsomfattande norsk fackförening som organiserar anställda inom telekommunikationsindustrin, energiförsörjningen, elindustrin och IT-industrin. Facket är medlem i LO och har över 39 000 medlemmar.

Källa Wikipedia

“Face the Climate Emergency”

Öppet brev och krav till EU

Detta är ett öppet brev med krav till EU och globala ledare, undertecknade av tusentals aktivister, forskare, representant för civilsamhället och påverkare med Greta Thunberg som en av intiativtagarna. Miljöfrågan är mycket viktig för allas vår framtid och EU kan spela en viktig roll där.

#FaceTheClimateEmergency

Ni måste sluta låtsas att vi kan lösa klimat- och den ekologiska krisen utan att behandla det som en kris.

Detta brev har skickats till alla EU-ledare och statschefer den 16 juli 2020

Här är våra krav i detta öppna brev:

Dessa är några första steg, avgörande för vår möjlighet att undvika en klimat- och ekologisk katastrof.

- Avsluta omedelbart alla investeringar i prospektering och utvinning av fossilt bränsle, upphör omedelbart med alla subventioner av fossilt bränsle och avyttra omedelbart och fullständigt fossila bränslen.
- EU:s medlemsländer måste förespråka en ”ecocide” (miljöförstöring) som ett internationellt brott vid Internationella brottmålsdomstolen.
- Inkludera totala utsläpp i alla siffror och mål, inklusive konsumtionsindex, internationell luftfart och sjöfart.
- Från och med idag – upprätta årliga bindande kolbudgetar baserat på den nuvarande bästa tillgängliga vetenskapen och IPCC:s (Förenta nationernas klimatpanel) budget som ger oss 66 procents möjlighet att begränsa den globala temperaturökningen till under 1,5 grad Celcius. De måste inkludera den globala aspekten av jämställdhet, tippnings-punkter (vändpunkter) och återkopplingsslingor (feedback loops) och ska inte bero på antaganden om möjliga framtida utsläppsteknologier.
- Bevara och skydda demokratin.
- Utforma en klimatpolitik som skyddar arbetstagare och de mest utsatta och minska alla former av ojämlikhet: med avseende på ekonomi, ras och kön. Behandla klimat- och ekologiska nödsituationer som en nödsituation.

Vi förstår och vet mycket väl att världen är komplicerad och att det vi frågar efter kanske inte är lätt. De förändringar som krävs för att skydda mänskligheten kan verka mycket orealistiska. Men det är mycket mer orealistiskt att tro att vårt samhälle skulle kunna överleva den globala uppvärmningen vi går mot, liksom andra katastrofala ekologiska konsekvenser om vi fortsätter att leva som vanligt.

DE SENASTE MÅNADERNA har världen med skräck sett hur COVID-19-pandemin har drabbat människor över hela världen. Under denna tragedi ser vi hur många – inte alla – världsledare och människor runt om i världen har stigit fram och agerat till förmån för samhället.

Det är nu tydligare än någonsin att klimatkrisen aldrig har behandlats som en kris, varken av politiker, media, företag eller finansvärlden. Och ju längre vi låtsas som att vi är på en tillförlitlig väg mot lägre utsläpp och att de åtgärder som krävs för att undvika en klimatkatastrof finns tillgängliga inom dagens system – eller för den delen, att vi kan lösa en kris utan att behandla den som en kris – desto mer dyrbar tid kommer vi att förlora.

<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.sv>

Foto: Anders Hellberg

Det finns en annan sak som har blivit tydligare än någonsin: Klimat och miljömässig rättvisa kan inte uppnås så länge vi fortsätter att ignorera och titta bort från sociala och ras- orättvisor och förtrycket som lagt grunden till vår moderna värld. Kampen för rättvisa och jämställdhet är universell. Oavsett om det är kampen för social, rasmässig, klimat- eller miljörättvisa, jämställdhet mellan könen, demokrati, mänskliga, ursprungsbefolkningar – LGBTQ- och djurens rättigheter, yttrandefrihet och pressfrihet eller kampen för ett balanserat stödsystem för välmående och fungerande liv.

Om vi inte har jämlikhet, har vi ingenting. Vi behöver inte välja och splittra oss om vilken kris eller fråga vi bör prioritera, för det är allt sammankopplat.

När ni undertecknade Parisavtalet åtog sig EU-länderna att gå i spetsen. EU har den ekonomiska och politiska möjligheten att göra så, därför är det vårt moraliska ansvar. Och nu måste ni faktiskt fullfölja era löften.

Nollutsläpp år 2050 för EU – liksom för andra ekonomiskt utvecklade delar av världen – är att kapitulera. Detta mål är baserat på en kolbudget som bara ger 50 procent möjlighet att lyckas begränsa den globala uppvärmningen under 1,5 grader

” - Se klimatnödläget i vitögat II EU och världsledare

Celsius. Det är som att singla slant och tar inte med i beräkningen några av de viktigaste faktorerna, till exempel den globala aspekten på jämlikhet, de flesta brytpunkter och återkopplingslingor, så väl som redan inbyggd ytterligare uppvärmning som är dold av giftiga luftföroreningar. Så i verkligheten är chansen att lyckas mindre än 50 procent.

Och avlägsna utsläppsmål kommer inte att betyda något om vi bara fortsätter att ignorera kolbudgeten – idag och inte i en avlägsen framtid.

Att prata om ett ”Next Generation EU” (”Nästa generationens EU”) - investeringsprogram samtidigt som man fortsätter att ignorera klimatkrisen och den fullständiga vetenskapliga bilden är ett förräderi mot alla ”kommande generationer”. Vetenskapen säger inte exakt vad vi ska göra. Men det ger oss information som vi kan studera och utvärdera. Det är upp till oss att använda den informationen. Vi har gjort vår hemläxa och vi accepterar inte ert extremt ansvarslösa vågspel. Det otillräckliga målet på 50 procent innebär att ge upp. Och det är helt enkelt inte ett alternativ för oss.

Naturligtvis välkomnar vi hållbara investeringar och förnuftiga handlingssätt, men ni får inte en sekund tro att det ni har diskuterat hittills kommer att vara tillräckligt. Vi måste se hela bilden. Vi står inför en existentiell kris, och det är en kris som vi inte kan köpa, bygga eller investera oss ut ur. **Att eftersträva en ”återhämtning” av ett ekonomiskt system som i sig ger bränsle åt klimatkrisen för att finansiera klimatåtgärder är lika absurt som det låter.** Vårt nuvarande system är inte ”trasigt” – systemet gör exakt vad det är tänkt och utformat för att göra. Det kan inte längre ”fixas”. Vi behöver ett nytt system.

Kampen för att skydda framtida levnadsvillkor för livet på jorden som vi känner det, måste börja idag. Inte om några år, utan nu. Och detta måste inkludera en vetenskapligt baserad väg som ger oss de bästa möjliga oddsen för att begränsa den globala medeltemperaturökningen till under 1,5 grader Celsius. **Vi måste lämna det pågående haveriet, exploateringen av och förstörandet av våra livsuppehållande system och röra oss mot en ekonomi utan kol som kretsar kring alla människors välbefinnande och den naturliga världen.**

Om alla länder faktiskt skulle fullfölja de utsläppsminskningar som de har satt som mål, skulle vi fortfarande vara på väg mot en katastrofal global temperaturökning på minst tre till fyra grader Celsius. **De människor som har makten idag har hittills praktiskt taget redan gett upp möjligheten att överlämna en anständig framtid till kommande generationer.** De har gett upp utan att ens försöka.

Världens planerade fossila bränsleproduktion år 2030 står för 120 procent mer än vad som skulle vara förenligt med 1,5 graders -målet. Det går bara inte ihop. När man läser IPCC:s SR 1.5-rapport och UNEP (Föreanta nationernas miljöprogram) Production Gap-rapporten, såväl som vad ni faktiskt har lovat i

Parisavtalet, kan till och med ett barn se att klimatet och den ekologiska krisen inte kan lösas inom dagens system.

Det är inte längre en åsikt, det är ett faktum baserat på den nuvarande bästa tillgängliga vetenskapen.

För om vi ska undvika en klimatkatastrof måste vi göra det möjligt att riva upp kontrakt och överge befintliga överenskommelser och avtal, i en skala som vi inte ens kan föreställa oss idag. Och dessa typer av åtgärder är inte politiskt, ekonomiskt eller juridiskt möjliga inom dagens system.

För att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 grader är de kommande månaderna och åren avgörande. Klockan tickar. Att göra ert bästa är inte längre bra nog. Nu måste ni göra det till synes omöjliga. Och även om ni kanske har möjlighet att ignorera klimatkrisen, är det inte ett alternativ för oss – för era barn.

Just nu finns det ingen plats på jorden där barn står inför en framtid i en säker miljö. Detta är och kommer verkligen att bli en verklighet för resten av våra liv. Vi ber er att se och möta klimatnödläget.

Luisa Neubauer
Greta Thunberg
Anuna de Wever van der Heyden
Adélaïde Charlier

<https://climateemergencyeu.org/#letter>

översättning från engelska: Anders Romelsjö

Initiativtagarna samlar in signaturer och inbjuder alla som vill att skriva på och dela. De kommer att leverera hela listan med namn till EU och globala ledare! Om du vill skriva på listan klicka på länken ovan eller skriv in adressen i en webläsare.

Om Nordens utveckling

Bakgrund- vägen till nuet

Vårt agrara ursprung.

Den nordiska kulturen växte fram i en mager och kärv värld. Den har format oss. En småbruten terräng och ett kyligt klimat innebar magra skördar och en gles bosättning.

Detta gjorde lokal allsidighet och solidaritet nödvändig.

Så vi fick ett starkt lokalt självstyre – en relativt fri bondeklass – och en relativt stark jämlikhet på mager grund.

Impulser utifrån

Viktiga kulturformande impulser var den katolska kyrkan och arvet från Grekland. Med reformationen fick vi en protestantisk kyrka med bättre passform till den lokala kulturen.

Och när renässansen – och upplysningen – vidareutvecklade antikens landvinningar, var vi med i den västerländska kulturkretsen och drog nytta av det.

En underifrån vuxen demokrati

Böndernas barn flyttade till de ännu mycket små städerna – och tog med sig den lokala demokratins ideal: bystämman blev frikyrkor, nykterhetsloger och fackklubbar, politiska folkrörelser och kommunalt självstyre.

Industrialisering, urbanisering, modernisering – och demokratisering.

Under 1700-talets ”frihetstid” hade Sverige en andlig guldålder och 1842 lade vi grunden till vårt moderna samhälle med den allmänna folkskolan – fri, för alla, lika för alla och gemensamt skött.

Efter en sen start, industrialiserades Norden sedan osedvanligt snabbt.

Den fattiga glesbygden förvandlades: industrier anlades, städer växte, välfärden ökade.

Norden är unikt

Under perioden 1920 – 1980 växte en unik samhällslösning fram i Norden, mitt emellan kommunistisk planekonomi och kapitalistisk marknadsekonomi; blandekonomi. Den växte fram i länder som inte var underkuvade eller maktlystna stormakter, utan lagom stora/lagom starka.

Viktigast var de samhällslösningar som växte fram inifrån:

- den decentraliserade demokratin, buren av folkrörelser
- det starka välfärdsnätet. Det gav trygghet och handlingskraft.
- den relativa jämlikheten. Det gav gemenskap och samhällsanda
- pragmatism och respekt för vetenskap och sanning

Nuet

Brytpunkten - Situationen

1980:

Genom övergången från jordbruks-samhällen till Industrisamhällen hade Norden i höjd med 1980 omvandlats från några av Europas fattigaste länder till världens mest välmående grupp av länder.

Men nu mötte världen och Norden, chockvågorna från övergången till, Informationseran – och ingenting garanterar att det skulle gå lika väl den här gången.

Det är ett antal kopplade utmaningar som måste bemästras:

- miljökrisen; kravet på slutna kretslopp, flödesenergies och lokal återhämtningsförmåga.
- övergången till informationskulturer
- överflödsexplosionen och växande njutningslystnaden; behovet av måttlighet
- den globaliserade monokulturen och behovet av humanekologisk mångfald.
- stormaktsambitioner och risken för ABC-krig¹.

Den första folkhemsgenerationen, som fick utbildning, behöll sina föräldrars grundvärderingar – den andra generationen övertog den borgerliga elitens värderingar: efter 60-talets radikala generation följde under 80-talet eliternas revolt.

Miljökrisen och den mekaniska världsbilden

Industrialiseringens världsbild var grundad i fysik, i Newtons mekanik. Den skapade linjära processer, drivna av lagerenergies: gräv upp råvaror, tillverka, distribuera till en marknad, sälj; konsumera – och kasta bort.

Industrisamhället förstod aldrig naturens cirkulära flöden, eller flödesenergies centralitet. Och man var helt aningslös inför behovet av lokalitet (plats) – av en återhämtningsförmåga.

Norden växte fram sent, ur en agrar och decentraliserad mylla. Böndernas barn i det unga industrisamhället – glesbebyggt och med naturen runtom – blev miljömedvetna: vår ungdomsrevolt innehöll ett miljöuppvaknande.

Men för lite gjordes konkret. Och kärnkraftsstriden vann exploaterarna.

I det mer urbana och tätbebyggda EG (Europeiska Gemenskapen; föregångaren till EU) var förståelsen än mindre och utrymmet för handling mer begränsat. Där var också exploateringen äldre och mer massiv.

Övergången till Informationskulturer.

Människans historia domineras av de stora, omvandlande övergångarna: till jordbrukskulturer för 10 000 år sedan; till Indu-

strikulturer för 250 år sedan – och till Informationskulturer i dag.

Informationskulturer utvecklas omkring oss just nu. Några provisoriska noteringar:

- Det har blivit lättare att styra mycket stora och komplexa organisationer. Vi får globalisering och övercentralisering.
- industrisamhällen bröt kontakten med naturen omkring oss. Maskinkulturen och megastäder gjorde ett mekaniskt liv möjligt. Vår ekologiska erfarenhet tunnades ut. Informationsamhällen bryter band till verkligheten själv: Vi lever alltmer i en digital grotta, en virtuell verklighet (VR).
- Ekonomin blir alltmer indirekt: I industrisamhällen producerades materiella ting som betingade ett värde. I informationsamhällen uppkommer institutionella/transaktionella/"virtuella" värden (patent, copyright, consulting (rådgivning), med mera), som sedan kan växlas in i materiella/reala värden.
- Industrieran var litterat (bokligt bildad). Den dominerades av ett analytiskt medium (skriftspråket) som dessutom var kumulativt tilltagande i kunskapsbyggande.
- Informationseran är känslomässig. Bilder dominerar; och de bär känslor. Den skapar också – via sociala medier - självorganiserande och självförstärkande åsiktsgrupper. Rationalismen minskar och söndrande identitetskonflikter växer. Upplysningsepoken är till slut på retur.
- "Storebror ser dig."

Ingen annan epok har skapat så enorma möjligheter att detaljerat övervaka varje medborgare på djupet. Via "big data"² kan detaljerade profiler skapas av alla; och de kan spåras i realtid.

Via IT (Informations Teknologi, bland annat 5G) läggs grunden till den totala diktaturen.

Överflödsrevolutionen; njutningslära och individualism.

Det är lätt att kräva utjämning och rättvisa då man är fattig. Det är svårare att leva efter den filosofin om man är förmögen.

Nordens framgång och dess växande välfärd gick efterhand vidare till ett överflödssamhälle.

Men detta var byggt på biosfärens hälsa (vi plundrade naturen) och på fattigare nationer (vi outsourcade den lågproduktiva delen av ekonomin).

Och i stället för att välja "tillräckligt och lagom" ekonomiskt välstånd och bygga vidare med social, ekologisk och existentiell välfärd – som inte tär på biosfären eller andra folk – fortsatte vi envist att materiellt berika oss.

Detta fordrade och innebar en psykologisk förändring: Puritanen, vårt kollektiva och solidariska synsätt, liksom vår nationella identitet fick ersättas av lyckofilosofi, individualism och egoism; liksom av ett "globalt perspektiv".

Och "klätterklassen" lyckades eminent med detta.

Globaliseringen

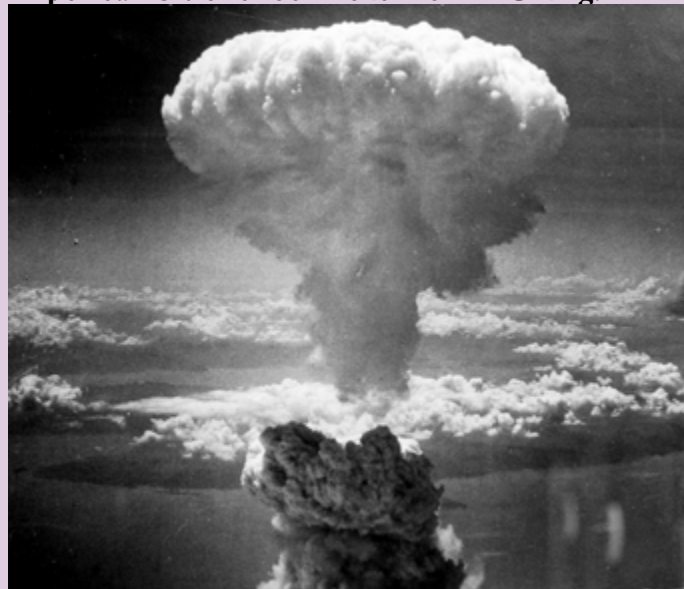
Globaliseringen är ett utflöde av flera sammanfallande krafter. Utveckling av teknik, transporter och IT. Löneskillnader. Men naturligtvis blundade detta för argument emot:

- långa serier motverkar lokal passform, och multipla lösningar.
- globaliserade marknader minskar återhämtningsförmågan och miljöhänsyn.
- transportsektorn är extremt miljöförstörande.
- IT-styrd uppskalning av produktionen minskade den de-

mokratiska sfärens verkan.

- faktorprisskillnaderna³ exploaterar låga löner, man stjälar arbetstimmar genom underbetalning.
- och där globalisterna (anywheres) talade ekonomi enbart, betonade lokalisterna (somewheres /here) grannskapets/gemenskapens betydelse, sociala värden.

Imperieambitioner och risken för ABC-krig.

Stormaktsvälden för flest krig.

De har spridda intressen, de är ambitiösa, misstänksamma och grälsjuka. De rustar – bland annat för att de alltid har ett starkt militärindustriellt komplex. Och de har militära historiska myter.

Mindre och lagom stora stater har en annan mental tyngdpunkt: Där är inhemsk fredlig förkovran viktig. Maktpyramiden är inte så hög, och därför bättre demokratiskt förankrad.

Och folkliga värderingar – alltid mer fredliga än maktens – är starkare.

I dag för globalisterna en diskussion om imperiers nödvändighet (ibland i termer av civilisation). Men de glömmer det fundamentala: det är stormakter som för flest krig.

EU – avreglering, byråkrati, korruption och nationernas död

EU är grundat på en stormaktsambition. Det är målet. I Bryssel förs diskussionen helt öppet.

EU har vissa centrala egenskaper och ambitioner gemensamt med andra stormakter:

- militär upprustning och en stark, globalt insatsklar krigsmakt.
- utnyttjar handel till sin fördel (faktorprisskillnader; hård i förhandlingar)
- överutnyttjar biosfären
- stora demokratiska brister

EU har dessutom vissa särdrag:

- det kombinerar en stark central byråkrati med grundlagsfäst avreglerad kapitalism
- det är korrupt (syd och forna öst) och ekonomiskt ineffektivt
- det har en dysfunktionell valuta. Nya kriser kommer.
- det är på väg mot full överstatlighet, men inte helt framme (finanspolitik med mera)

³ mäter producenternas totala intäkter efter att övriga produktionsskatter dragits bort och övriga subventioner räknats in.

Bild: Robert Nyberg

- det eftersträvar ett europeiskt folk, hittills med föga framgång. Fortfarande är de olika nationerna grunden för medborgarnas identitet och lojalitet.
- det accepterar – i praktiken – stora välfärdsskillnader mellan människor i Unionen.

Framtiden - vägvalet

EU:s väg

EU följer minsta motståndets väg mot framtiden. Givet de politiska motsättningarna och spänningarna är det logiskt: det finns inte tillräcklig samsyn för en förnyande ansträngning. I detta liknar man sin föregångare Bysans.

Den här vägen innefattar i dag:

- efterhand en alltmer utvecklad komplett överstatlighet. Aktuell nu är federal finanspolitik och federal krigsmakt.
- de ingående nationerna bleknar bort
- nyliberal kapitalistisk ekonomi grundlagsfäst
- fortsatta stora klyftor mellan människor och regioner
- stor, trög byråkrati genomskjuten av korruption
- fortsatt odemokratiskt i praktiken. Storleken, byråkratin

och bristen på ett folk leder till detta.

Nordens väg

Om Nordens länder väljer att återta sin nationella frihet och suveränitet, skulle det vara omskapande: Vi skulle återigen styra oss själva forma vårt öde. I detta ligger både inspiration till förnyelse och kraft till insatsen.

Vad skulle vi välja?

De uråldriga värderingar, som nyliberalism och EU tryck ner, skulle kunna åter komma till verkan:

- decentralisering; lokal och regional återhämtningsförmåga och mångfald.
- underifrån vuxen och hävdad demokrati
- slutna materiella kretslopp, drivet av flödesenergi. Värnad natur.
- regional och nordisk kulturutveckling
- en kvalitetskultur: måttfull materiell nivå och därefter en prioritering av social, kulturell, existentiell tillväxt/mognad.
- jämnt fördelad välfärd.

Detta skulle kunna stärkas via ökat samarbete mellan de nordiska folken, precis som förr, innan EU- underkastelsen. Hur intensivt det skulle bli beror på vad medborgare och folk vill se.

Det går

Och det går. Det visar Brexit. Det kräver ett ihärdigt opinionsarbete under flera år. Men det är i dag uppenbart att Ja-sidan ljög om vad EU innebar.

Genom ihärdigt positivt opinionsarbete – om vad ett fritt Norden skulle kunna innebära – kan vi få snöbollen i rullning.

Fria Norden

Fria Norden – en lågmäld men tydlig stämma i den globala kören av röster. Dess tydlighet och integritet gör att den hörs. Den talar för miljöansvar. För ekonomisk rättvisa. För fred och frihet – överallt.

Och den hörs.

Därför att den förenar ord och egen handling.

Bengt Åke Berg

SKA SVERIGE BETALA FÖR ETT MISSLYCKAT VALUTAOMRÅDE?

Sverige har inte euron som valuta. Det bestämde svenska folket i folkskiftet 2003! Men

i EU:s grundfördrag görs ingen skillnad mellan EU-länder som är med i EMU och icke-medlemmar. Därför tilläts vi inte rösta om vårt 'osynliga' medlemskap i EMU.

EMU har fyra krav för att ett land ska få införa euron som valuta:

- prisstabilitet
- låg ränta
- statsskulden får inte överstiga 60 procent av BNP och budgetunderskottet inte över tre procent av BNP (stabilitetspakten)
- anslutning och anpassning till Europeiska växelkursmekanismen i två år

Det är den sista punkten Sverige inte uppfyller för att fullt ut gå med i EMU med euron som valuta. Därför kan Sverige fortsatt driva en egen nationell växelkurs.

Men Sverige måste ändå vara med och betala till återhämtningsfonden för att rädda Italiens och Spaniens ekonomier. Tyskland har en urstark ekonomi tack vare att EMU-systemet

gynnar länder med stark ekonomisk bas som genom EMU-systemet kan exportera sina produkter till ett lägre pris och gynnas därmed. Länder med svagare ekonomisk bas kan inte devalvera sig ur obalanser för att återta sin konkurrenskraft. Länder som Grekland och Italien tvingas istället genomföra åtstramningar, ekonomin minskar, med mindre inkomster för stat och samhälle i en nedåtgående spiral.

Inga återhämtningsfonder i världen kan lösa detta problem. EU:s stabilitetspakt förbjuder för hög statsskuld och budgetunderskott men inte oskäligen överskott. Extra pengar till Italien och Spanien löser inte grundproblemet – EMU är inte ett optimalt valutaområde! De fattiga ländernas situation i söder är inte primärt orsakade av egen misskötsel – det är ett permanent missförhållande inom EMU-systemet.

Regeringen Löfven står med att Sverige får uppemot 40 miljarder extra från EU:s återhämtningsfond. Beräkningar visar samtidigt att återhämtningsfondens bidragsdel kostar Sverige uppemot 150 miljarder kronor och då är inte fondens lånedel medräknad. Dessa pengar är bara plåster på sår och bidrar inte till att justera de interna strukturella obalanser som finns inbyggda i EMU-systemet. Så frågan är; vad kostar det nästa gång? Och nästa gång kanske redan uppstår om, och när, coronapandemien återkommer i en ny våg!

“Insändare och debatt” återspeglar inte Folkkrörelsen Nej till EU:s åsikter utan är tänkt som en plats för fri debatt. Tycker du annorlunda är du välkommen att skicka in ett bidrag till sidan.

INSÄNDARE OCH DEBATT

Avbryt samarbetet med Israel!

DEN SVENSKA INNOVATIONSMYNDIGHETEN Vinnova, Business Sweden och Sveriges ambassad i Israel har nu, tillsammans med Start-Up Nation Central i Israel, lanserat en ny plattform för samarbete mellan länderna inom forskning och utveckling.

Samtidigt har EU-parlamentet med stor majoritet röstat igenom att permanenta det hittills provisoriska “Open Skies”-avtalet med Israel - ett avtal med syftet att öka flygtrafiken mellan Israel och EU, sänka biljettkostnader, erbjuda fler destinationer och öka turismen.

DET HÄR SKER samtidigt som Israels regering planerar att gå vidare med annektering, beslagtagande av ytterligare stora delar av det palestinska territoriet. Med fördrivning av människor och upprättande av så kallade “självstyrande områden” av den typ som apartheidregimen i Sydafrika en gång planerade för sina icke-vita medborgare. En politik som, om den genomförs, skulle betyda dödsstöten för den av Sverige och 135 andra länder erkända palestinska staten, och omöjliggöra en fredlig lösning av konflikten i Mellanöstern.

“Det här är en diplomatisk framgång med betydelsefull inverkan för staten Israel” förklarar Israels EU-ambassadör Ronny Leshno-Yaar, sedan flygavtalet röstats igenom. “Vänskap med Israel har fått stå över alla andra överväganden”. Och Vinnovas generaldirektör Darja Isaksson “ser verkligen fram emot att se resultaten av samarbetet” inom det vetenskapliga området mellan Sverige och Israel.

Det är givetvis orimligt att en statlig myndighet startar nya

samarbeten med Israel samtidigt som svenska politiker - tillsammans med över 1000 parlamentariker från 25 europeiska länder - i ett officiellt uttalande protesterar mot de israeliska planerna. Och att Sverige inte använt sin möjlighet att stoppa, eller åtminstone skjuta upp, avtalet inom flygområdet. Hur kan det bli så?

EU:S UTRIKESCHEF JOSEP BORRELL har förklarat att en israelisk annektering av ytterligare palestinska områden inte skulle “passera opåtalat”. Men vad betyder det? Hittills har man inte föreslagit någon enda liten sanktion eller annan åtgärd. Istället inleder man hela tiden nya, för Israel förmånliga, samarbeten.

VAD GER DET för signaler? Varför förklarar man inte tydligt att det inte är aktuellt med några nya samarbeten - och att de som pågår tills vidare läggs på is - så länge Israel inte ändrar sin politik, upphör med ockupationen och lägger ner annekteringsplanerna?

Varför suspenderar man inte det förmånliga handelsavtalet? Ett avtal som uttryckligen kräver “respekt för mänskliga rättigheter och demokratiska principer” (artikel två)?

ENLIGT VINNOVAS HEMSIDA är målet för myndigheten att “Sverige ska vara en innovativ kraft i en hållbar värld”. Men att ge sig in i nära samarbete med israelisk ockupation, landsstöld och våldsutövning är definitivt inte hållbart.

Gunnar Olofsson

Ordförande Tyskland i EU:s ministerråd under luppen

DEN FÖRSTA JULI tillträdde Tyskland som ordförande i EU:s ministerråd i ett halvt år. Sedan dess har intensiva ekonomiska förhandlingar pågått mellan EU:s stats- och regeringschefer. Hittills har hållits tyst om vad man har kommit överens om angående militär- och rustningspolitik, noterar Tobias Pflüger. Han är styrelseledamot i tyska IMI, “Informationsstelle Militarisierung”, en ideell och partipolitiskt fristående fredsorganisation som knyter ihop fredsaktivism och fredsforskning (www.imi-online.de).

Det finns fortfarande pengar för den så kallade Europeiska försvarsfonden, 7,014 miljarder euro finns tillgängliga, påpekar Pflüger och fortsätter, ytterligare 1,5 miljarder rinner iväg till utbyggnaden av transportnätet under rubriken “Militär mobilitet”, anpassad för militär transport. Fem miljarder Euro går till militärhjälp till tredje land, kallad European Peace Facility. Och så finns det 13,202 miljarder öronmärkta pengar för rymdprogrammen, särskilt Galileo och Kopernikus.

IMI GENOM TOBIAS PFLÜGER är starkt kritisk mot Tyskland som verkar bekräfta EU:s linje: man vill agera som en global aktör i internationell krishantering. Från Tysklands sida planeras nu en “strategisk kompass” genom att fokusera mycket tydligare på hot, speciellt Ryssland, men också Kina. Coronapandemin utnyttjas för att driva genom högre utgifter för upprustning, konstaterar Pflüger. Till exempel används ett projekt för det så kallade permanenta strukturella samarbetet (Pesco) för att tillhandahålla medicinska förpackningar för användning vid epidemier och pandemier. Finstilt står där: “även för uppdrag och operationer”, det vill säga för EU:s militära pådrag.

Försvarsminister Annegret Kramp-Karrenbauer önskar fler “koalitioner av villiga” i utlandsinsatser inom EU. I klartext: fortsättningsvis kommer det att bli fler militära operationer i Mali. Det tyska ordförandeskapet kommer inte att bidra till nedtrappning av befintliga konflikter, är Pflügers slutsats. Det är överhuvudtaget fel att Tyskland utvidgar EU inom det militära området, men särskilt nu när hela världen är djupt besvårad av coronapandemin, poängterar han, vore det bättre att investera rustningsmiljarderna i hälsa, välfärd och forskning.

Susanne Gerstenberg
tidigare publicerad i Miljömagasinet

5G

Utrullandet av 5G – kapitalets megaskifte, inte folkets

MITT UNDER RÅDANDE COVID-19 pandemi har teleoperatörer som Telia, Tele 2, Telenor och Tre i helsidesannonser i pressen under försommaren lanserat 5G-nätverk, som säljs in till allmänheten med att nu skall familjer kunna surfa ännu snabbare. Basstationer och antenner monteras nu i allt snabbare takt på tak och husväggar utan samordning av de ansvariga myndigheterna Post- och telestyrelsen (PTS), Strålsäkerhetsmyndigheten (SSM) eller kommunen. Det är oklart om det krävs bygglov för att sätta upp denna infrastruktur och på kommunal nivå finns inget register över var denna hälsovådliga infrastruktur monteras.

FÖR EU-KOMMISSIONENS ORDFÖRANDE Ursula van den Leyen och unionens EU-etablissemang har samhällets digitalisering och att åstadkomma det "Europeiska giga-bytesamhället till 2025" blivit en nyckelfaktor för att ta EU ur pandemikrisen. Digitaliseringen och utrullandet av 5G kallas till och med officiellt för ett megaskifte.

Grundaren av World Economic Forum, Klaus Schwab (som arrangerat de årliga mötena för den globala eliten i Davos), säger att megaskiftet är den "fjärde industriella revolutionen", skriver forskarna Johan Eriksson och Lindy M. Newlove-Eriksson i en läsvärd artikel *EU och det teknologiska megaskiftet – Hot, sårbarhet och fragmentariskt ansvar* i Nätverket för Europarättsforsknings årsbok 2020. Författarna skriver att megaskiftet innebär mer av oöverskådliga konsekvenser än hittills genomlevd informationsteknologisk revolution, framför allt då den globala spridningen av Internet.

Megaskiftet möjliggörs genom att det nu är möjligt att skapa, spara och sprida väldiga datamängder (så kallade "big data"), som sammankopplas via 5G och annan mikrovågsteknik. För EU-eliten innebär denna "sakernas Internet" inte bara "smarta" telefoner utan också digital självstyrning av såväl stora som små apparater och tekniska system, till exempel kylskåp, värme-

system, fläktar, belysning, fordon, vattenkraftverk, medicinska apparater, molntjänster, drönare och andra vapensystem, data chips som legitimation inopererade i människokroppen, ansikt-sidentifiering, övervakningskameror med mera. För EU handlar dessa möjligheter till artificiell intelligens (AI) framförallt om att stärka den globala konkurrenskraften, och EU:s forskningsprogram Horizon 2020 har kraftigt ökat anslaget till utveckling av AI-projekt. Syftet är att EU ska bli "världsledande i AI".

I SVERIGE DRIVER EN påtryckargrupp av näringslivstungviktare och akademiker inom Ingenjörsvetenskapsakademien projektet Hållbart Sverige under ledning av den tidigare kontroversiella VD:n för Ericsson och senare British Petroleum, Carl-Henrik Svanberg, Jacob Wallenberg i Investor, Hans Stråberg i Atlas Copco, rektor Birgitta Bergwall-Kåreborn vid Luleå Tekniska Universitet med flera. Svanberg säger till Svenska Dagbladet (SvD) att Coronakrisen är ett bra tillfälle att sluta leden, och att EU är den viktigaste faktorn för att få slagkraft i Europa och trygga de kommande 20-30 årens utveckling. Han tillägger att med digitaliseringen har vi en revolution (!) som kommer att förändra våra samhällen i grunden. Påtryckargruppen vill förutom utbildning och forskning se en bättre digital infrastruktur med utbyggt 5G-nät och elektrifiering av transporterna.

Med detta massiva tryck från EU och näringslivsvänliga påtryckargrupper kanske det inte är förvånande att **samtliga** svenska riksdagspartier utan reservationer bejakar en 5G-utveckling och utan någon som helst kritik accepterar EU:s vision om "sakernas Internet". Den ende riksdagsledamot som haft kritiska synpunkter på 5G är den tidigare Miljöpartiledamoten Jan Lindholm som inför behandlingen av ny strålskyddslagstiftning (baserat på ett EU-direktiv) i en motion 2017/18:3368 redan 2017 föreslog att utbyggnaden av 5G bör läggas på is – med andra ord att ett så kallade moratorium bör införas – till dess

övertygande studier finns som visar på att tekniken inte kan skada människor, växter och djur, detta enligt EU:s försiktighetsprincip. Motionen avslogs efter att det behandlande utskottet, försvarsutskottet, efter hörande av SSM och SSM:s vetenskapliga råd funnit att det "finns inget som utifrån nuvarande kunskap tyder på några betydande hälsorisker så länge gällande riktvärden respekteras".

MEN DET FINNS KRITIK i Bryssel. Miroslava Karaboytcheva, utredare på EU-parlamentets utredningsbyrå (EPRS), skriver i rapporten *Effekter av 5G trådlös kommunikation på hälsan* tidigare i år bland annat dels att "Europeiska Rådets Rekommendation om begränsningar av exponering av allmänheten för elektromagnetiska fält är nu 20 år gammal, och tar således inte i beaktande specifika tekniska karakteristiska av 5G", och dels att ett växande antal obundna och seriösa doktorer och forskare varnar för ett stort antal besvärande hälsoeffekter som allmänheten utsätts för, som en kontinuerlig mikrovågsstrålning från 5G och trådlös teknologi innebär, så kallade elektronisk smog. Hon nämner särskilt ett 5G-upprop som presenterades för FN 2015 och till EU 2017, det senare på initiativ av den svenske professorn Lennart Hardell och den finländske professorn Rainer Nyberg.

En ännu mer besvärande kritik har i juni framförts av de två EU-parlamentarikerna Michèle Rivasi (Europé Écologie) och Klaus Buchner (Ökologisch-Demokratische Partei) som låtit göra en granskning av ICNIRP (International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection), som är den påstått oberoende organisation med säte i Tyskland som bestämmer hur mycket mikrovågsstrålning telekombolagen och teleoperatörer får utsätta människor för. ICNIRP:s rekommendationer används och hänvisas till sedan av EU-kommissionen, Världshälsoorganisationen (WHO) och de flesta av EU:s medlemsländers myndigheter som svenska SSM. För mikrovågsstrålning är SSM:s ICNIRP-baserade referensvärde på 10 000 000 mikroWatt per kvadratmeter föråldrat i jämförelse med 100 mikroWatt per kvadratmeter (som bland annat Europarådets parlamentariska församling rekommenderat 2011) för att undvika hälsovärdig strålning som det oberoende forskarsamhället rekommenderar.

RIVASI OCH BRUCHNER visar i sin rapport att ICNIRP inte alls är oberoende. Drygt hälften av medlemmarna i organisationens "vetenskapliga expertgrupp" har intressekonflikter i form av finansiering från telekombolagen. Dessutom tar den råd från den partiska industriorganisation ICES (International Committee of Electromagnetic Safety/ IEEE). I ICES är representanter för telecom- militär- och energibolagen aktiva i besluten. Tyska dagstidningen *Der Tagesspiegel* beskrev i en granskning 2019 ICNIRP som en kartell som systematiskt avvisar alla forskningsresultat som visar skadlig påverkan, och att hittills varken EU-kommissionen, strålsäkerhetsmyndigheterna eller ansvariga ministrar (i Sverige digitaliseringsminister Anders Ygeman) ifrågasätter detta. Buchner vill att EU-kommissionen skall sluta finansiera ICNIRP och att en helt oberoende rådgivande kommitté i stället tillsätts. Hur ställer sig svenska EU-parlamentariker och riksdagsledamöter till detta?

De svenska ansvariga myndigheterna är under stark påverkan av ICNIRP:s experter, som SSM och Folkhälsomyndigheten. SSM lutar sig mot ICNIRP:s medlemmar i hög grad och väljer att bojkotta forskare som är kritiska och varnar för hälso- och miljörisker. Sedan starten 2002 har SSM:s vetenskapliga råd utgjorts till minst hälften av medlemmar i ICNIP:s. De mest tongivande under många år är Anders Ahlbom och Maria Feuchting från Karolinska Institutet, ordförande och sekreterare

i SSM:s expertgrupp och som regelmässigt deltar i alla statliga utredningar inom området. Feuchting var dessutom vice ordförande i ICNIRP 2012-2020. Till saken hör att Karolinska Institutets etiska råd redan 2008 menade att en ICNIRP-medlem som uttalar sig som expert för en annan organisation till exempel SSM kan vara jävig. Folkhälsomyndigheten har också låtit Ahlbom och Feuchting skriva ett kapitel om riskerna med elektromagnetiska fält, risker som avfärdas rakt av, i sin senaste miljöhälsorapport 2017. Sammanvävningen med telekombolagen sker genom att Ericsson är medlem i intresseorganisationen MMF (Mobile Manufacturers Forum) och Telia i GSM Association, som båda finansierat WHO för att marknadsföra ICNIRP:s rekommendationer över hela jordklotet. Ingenting får hindra utrullande av 5G sändare och "sakernas Internet" som enligt Karaboytcheva kan skapa en anslutning av 10 -20 miljarder föremål.

DET ÄR DJUPT OBEHAGLIGT och demokratiskt oanständigt att varken myndigheter eller politiker allsidigt informerar medborgarna om hälso- och miljörisker av mikrovågsstrålning och det pågående utrullandet av 5G. Den globala eliten och EU med sitt återhämtningsprogram förlitar sig nu på att digitalisering och AI skall vara en avgörande lösning på samhällsproblemen efter coronapandemin. Men allt fler medborgare i Sverige vill, när pandemin klingat av, se en solidarisk förändring bort från oacceptabel ekonomisk ojämlikhet och risk för ett framväxande auktoritärt övervakningssamhälle, samt återta viktiga samhällsfunktioner i allmän regi efter decennier av EU-styrd privatiserings- och åtstramningspolitik. En sådan förändring kan inte ske inom ramen för ett EU-medlemskap, som binder upp svenska politiker till EU:s oöverskådliga regelverk, rekommendationer och nyliberala politik.

Jan-Erik Gustafsson

Posttidning B

Avsändare:

Kritiska EU-fakta

**Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,
413 04 Göteborg**

GALLERIET/Robert Nyberg

